

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Studijní obor: **Anglický jazyk a literatura - Německý jazyk a literatura**

Název práce: **Problematika překladu hororových děl od Stephen Kinga a jejich srovnání**

Autorka práce: **Dominika Landová**

Vedoucí bakalářské práce: **doc. PhDr. Ladislav Nagy, Ph.D.**

Oponent bakalářské práce: **Mgr. Tomáš Jajtner, Ph.D. et Th.D.**

Stručná charakteristika práce

Práce Dominiky Landové se soustředí na srovnání a kritiku různých překladů hororových děl Stephen Kinga. Po teoretickém úvodu k teorii překladu (Kapitola 1), problematiky hodnocení překladu (Kapitola 2) a specifických rysech hororového žánru (Kapitola 3) autorka přechází přímo ke konkrétním překladovým problémům ve dvou vybraných dílech Stephen Kinga (*Cujo* a *Žhářka*), postupujíc přitom podle čtyřech základních rovin překladu – rovině lexikální, morfologické a syntaktické a sémantické - a výklad vrcholí vlastním „zhodnocením překladu“ u obou románů (Kapitola 4 a 5). BP shrnuje krátký závěr.

Celkové zhodnocení

Hned na úvod je třeba říct, že se jedná o práci velkého rozsahu (téměř dvojnásobného ve srovnání s běžnými BP), která kladla na autorku značné nároky. Dominika zpracovala solidní korpus sekundární literatury z translologie (která se běžně v bakalářském stupni neučí) a prokázala i pozoruhodnou píli při vlastní práci s texty. BP je zpracována přehledně a logicky a splňuje podstatné nároky na tyto práce kladené.

Odvaha, s jakou se Dominika do této práce pustila, s sebou pochopitelně nese i stíny v podobě ne vždy dobře pochopené teorie, jakož i celé řady terminologických nepřesností a v neposlední řadě i problémy češtinářské (zejména pokud se týče užívání interpunkce, neobratné formulace apod.). Autorka např. na s. 8 označuje Levého *Umění překladu* za „biografii (*sic!*)“, nejasně zachází i s gramatickou terminologií češtiny – např. *přechodníky* nejsou úplně totéž co *participia* (česky „příčestí“): používá se pro ně i jiný termín (*transgresiv*) a obecně se řadí mezi neurčité slovesné tvary, nikoli jmenné slovesné tvary, jako je tomu v případě participií. Mezi další nepřesnosti určitě patří použití termínu „hovorová čeština“, který je v jazykovědné bohemistice lexikalizován ve významu „mluvený tvar spisovného jazyka“, pojem „funkční větná perspektiva“ se sice v češtině někdy

používá, spíše ovšem jako kalk z angličtiny, daleko častější je Mathesiův termín „aktuální větné členění“.

Co se týče vlastní analýzy, ne zcela přesvědčivě působí kapitola o užívání předpřítomného času v angličtině, kde autorka nezohledňuje rozdíl mezi různými varietami angličtiny, zejména volnějšími pravidly pro užívání *present perfect* právě v americké angličtině (s. 62). Poněkud zvláštní je též fakt, že v překladové práci autorka nepřekládá anglické texty a cituje je v originálním znění.

Tyto a podobné nepřesnosti by stálo za to do budoucna eliminovat, chce-li se autorka tématu ještě věnovat. Celkový dojem práce je přes tyto nedostatky velmi dobrý.

Práci **doporučuji** k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: **velmi dobře**

21. 8. 2020

Datum

Podpis